

”När du har omvänt dig så styrk din bröder” (Luk 22:32)

Ledare av Jakob Appell, lektor i praktisk teologi

Det finns ett nära samband mellan den personliga omvändelsen och förmågan att kunna styrka andra, ett samband som behöver beaktas i utformningen av teologisk utbildning och i studenters formering. I Petrus liv, både när det gäller omvändelsen och styrkandet av andra, kan betydelsen av *Herrens ord* inte nog betonas. När han blev kallad till lärjunge, och människofiskare, var det ”på ditt ord, Herre” (Luk 5:5) som den erfarne fiskaren Petrus (motvilligt?) lade ut näten vid en tidpunkt och på ett ställe där det inte ”kunde” finnas någon fisk. Erfarenheten av det stora fiskundret skakade om Petrus, vilket ofta blir konsekvensen när man får erfara att Gud blir ”på riktigt”. Men att det var kraften och erfarenheten i *Jesu ord* som blev viktigt, och inte primärt miraklets storhet, visade sig när Jesus gjorde ett annat underverk, nämligen brödundret. När folket då ville göra Jesus till kung gav han dem inget annat än en predikan om det bröd som ger *evigt liv*. Predikan väckte så mycket anstöt att Petrus fick förklara varför han ändå stannade kvar: ”Herre, till vem skulle vi gå? Du har *det eviga livets ord*.” (Joh 6:68) Säkert var predikan svårsmält också för Petrus, men han hade gjort erfarenheter av Ordets ”makt och myndighet” som gjorde att han inte ville följa med strömmen. En lärjunge förstår att inte välja och vraka i Mästarens ord. Det betyder inte att lärjungaskapet går spikrakt framåt. När Petrus försökte motsäga Jesus i talet om sitt lidande och sin död fick han den bryska tillrättavisningen av Jesus att inte ge uttryck för människors tankar utan Guds: ”Gå bort ifrån mig, Satan!” (Matt 16:23) Luther kunde säga att av alla falska profeter i världen var han mest rädd för den som huserade i det egna hjärtat. Petrus kunde där och då inte förstå varför Gud skulle låta Jesus dö. Inte heller kunde han förstå varför Jesus senare skulle tvätta fötterna på honom, varpå Jesus förklarade att *Mästarens* betjäning av lärjungen var själva förutsättningen för deras gemenskap (jfr.

Mark 10:45). ”Längre fram” skulle Petrus förstå (Joh 13:7), men vad var det han inte kunde förstå, eller ens *ville* förstå? Det stod klart senare, när han gjort sig skyldig till just det som Jesus förutsagt att han skulle göra – förneka Jesus tre gånger – och framför allt när Petrus såg hur Jesus tog sig an allt detta. Jesus bad för Petrus, tvättade hans fötter, gav sitt liv till försoning för hans djupa fall, sökte upp den förlorade lärjungen. Efter uppståndelsen frågade han Petrus om han älskade Jesus. När Jesus frågade för tredje gången brast det för Petrus eftersom han inte kunde svara ”ja” med munnen utan att samtidigt tänka på sitt ”nej” i handling på översteprästens borggård. ”Herre, du vet allt”, svarade Petrus kort (Joh 21:17). Jesus kände honom bättre än han kände sig själv. Ändå stod han där hos Petrus, med sina sårmärkta händer, varpå lärjungen utbrast: ”Du vet att jag har dig kär”, d.v.s. *den* Jesus som gör allt detta *för mig*. Då kunde en ny insikt sjunka in för lärjungen, en erfarenhet som kan uttryckas så: ”Kärleken består inte i att vi har älskat Gud, utan att Gud har älskat oss och sänt sin Son till försoning för våra synder.” (1 Joh 4:9) Med denna nya grund för lärjungaskapet skulle faktiskt Petrus ge sitt liv till slut, i tro på sin Frälsare (Joh 21:19).

Om mission sägs det ibland att det är som när en tiggare talar om för en annan var brödet finns. Med vad skulle Petrus *kunna* styrka sina bröder efter sin omvändelse? Hur skulle någon kunna se på hans liv och hämta inspiration till lärjungaskap? Om inte just genom att se på det – på *Honom!* – som blivit Petrus stora, ja, *enda* styrka, d.v.s. den Mästare som försonat hans synd och så kärleksfullt tagit sig an ”den tynande vecken”? Petrus vittnesbörd skulle kännetecknas av ”på ditt ord, Herre”, med erfarenhet av den Gud i Ordet som ”tröstar oss i all vår nöd så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud” (2 Kor 1:4). Teologi på annat sätt?

Om mission sägs det ibland att det är som när en tiggare talar om för en annan var brödet finns.